

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

47. wzywa Komisję do szczegółowego monitorowania tendencji w zakresie ochrony konsumentów w handlu elektronicznym prowadzonym za pomocą telefonów komórkowych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony młodych konsumentów;

48. wzywa państwa członkowskie do współpracy przy realizacji celu, jakim jest wysoki poziom ochrony konsumentów w środowisku cyfrowym na całym rynku wewnętrznym;

49. wzywa Komisję do regularnego (najlepiej corocznego) informowania Parlamentu o postępach w dziedzinie ochrony konsumentów w środowisku cyfrowym (w tym o konkretnych działaniach podejmowanych w celu realizacji niniejszej rezolucji);

*

* *

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0288

Kuba

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji na Kubie, a w szczególności rezolucje z dnia 17 listopada 2004 r.⁽¹⁾ i z 2 lutego 2006 r.,⁽²⁾
 - uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie rocznego raportu dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2004, 2005 i 2006 oraz w sprawie polityki UE w tym zakresie z dnia 28 kwietnia 2005 r.⁽³⁾, 18 maja 2006 r.⁽⁴⁾ i 26 kwietnia 2007 r.⁽⁵⁾,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie monitorowania nagrody im. Sacharowa z dnia 14 grudnia 2006 r.⁽⁶⁾,
 - uwzględniając deklarację prezydencji Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie Dam w Bieli, jak również poprzednie deklaracje, z 26 marca 2003 r. i 5 czerwca 2003 r., w sprawie sytuacji na Kubie,
 - uwzględniając wspólne stanowisko UE 96/697/WPZiB⁽⁷⁾ w sprawie Kuby przyjęte w dniu 2 grudnia 1996 r. i okresowo aktualizowane,
 - uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie Kuby,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że obrona uniwersalności i niepodzielności praw człowieka, w tym praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych pozostaje jednym z głównych celów UE,
- B. mając na uwadze, że dziesiątki niezależnych dziennikarzy, pokojowych dysydentów i obrońców praw człowieka (członków demokratycznej opozycji w większości związanych z projektem Vareli) są wciąż przetrzymywane w więzieniu, przy czym niektórzy z nich są poważnie chorzy, a wielu jest blisko spokrewnionych z Damami w Bieli;

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 E z 18.8.2005, str. 83.

⁽²⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, str. 81.

⁽³⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 107.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 341.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0165.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0601.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 322 z 12.12.1996, str. 1.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

- C. mając na uwadze, że Parlament przyznał nagrodę im. Sacharowa za krzewienie wolności przekonani Damom w Bieli; mając na uwadze, że odmowa władz kubańskich wydania zezwolenia na wyjazd Damom w Bieli do siedziby Parlamentu w celu odebrania nagrody narusza podstawowe prawa człowieka, a mianowicie prawo do swobodnego opuszczenia i powrotu do własnego kraju, zapisanego w Powszechnej deklaracji praw człowieka,
- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski podjął decyzję o wysłaniu delegacji na Kubę, aby zbadać sytuację laureatów nagrody im. Sacharowa; ubolewając nad odmową władz kubańskich wydania wiz dla członków delegacji,
- E. mając ponadto na uwadze, że laureatowi przyznawanej przez Parlament Europejski nagrody im. Sacharowa za 2002 r., Oswaldowi Payá Sardiñas, systematycznie odmawia się prawa do wyjazdu z Kuby i do przyjęcia zaproszeń wystawianych przez Parlament i inne instytucje UE,
- F. mając na uwadze konieczność rozpoczęcia procesu transformacji politycznej na Kubie w kierunku pluralistycznej demokracji, w którym to procesie powinny uczestniczyć i decydować wszyscy Kubańczycy w oparciu o otwarty dialog i bez eliminowania kogokolwiek;
- G. mając na uwadze, że zgodnie z tym co przyznała Rada, nie osiągnięto wymiernych rezultatów w dziedzinie poszanowania praw człowieka na wyspie, nawet mimo dobrej woli okazanej przez Radę, która zawiesiła w 2005 r. postanowienia uzupełniające zawarte we wspólnym stanowisku;
- H. mając na uwadze, że dialog polityczny między UE i rządem kubańskim, zgodnie z konkluzjami Rady, nie może odsuwać w zapomnienie ani zaniedbywać bezpośredniego „intensywnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i pokojową opozycją”; oraz powinien uwzględniać stanowisko UE w sprawie demokracji, uniwersalnych praw człowieka i podstawowych swobód, a także jej światową politykę wspierania obrońców praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że ostatnia zmiana wspólnego stanowiska Rady oznaczała, że wizyty wysokiego szczebla składane w Hawanie powinny uwzględniać jednocześnie spotkania z władzami kubańskimi, a także z pokojową i demokratyczną opozycją oraz ze społeczeństwem obywatelskim, jak również obowiązek rozmów na temat sytuacji praw człowieka;
- J. ubolewając nad decyzją Rady Praw Człowieka ONZ o zaniechaniu monitorowania praw człowieka na Kubie,
 - 1. ubolewa nad faktem, że mimo pierwszego od 48 lat czasowego przekazania władzy z rąk Fidela Castro kolegialnemu kierownictwu pod przewodnictwem jego brata Raula Castro, system polityczny, gospodarczy i społeczny na Kubie pozostaje zasadniczo bez zmian;
 - 2. ubolewa nad brakiem jakichkolwiek znaczących reakcji ze strony kubańskich władz w odpowiedzi na wezwania UE do pełnego poszanowania praw podstawowych, zwłaszcza wolności słowa i stowarzyszeń politycznych;
 - 3. ubolewa, że nie uwzględniono wniosku Parlamentu i Rady w sprawie natychmiastowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia i podkreśla, że więzienie dysydentów na Kubie za poglądy i pokojową działalność polityczną jest sprzeczne z Powszechną deklaracją praw człowieka;
 - 4. nalega, aby Rada i Komisja kontynuowały podejmowanie wszelkich niezbędnych działań, aby uzyskać uwolnienie więźniów politycznych i zapewnić natychmiastowe zaprzestanie nękania przeciwników politycznych i obrońców praw człowieka;
 - 5. nalega, aby instytucje UE bezwarunkowo wspierały i zachęcały do rozpoczęcia pokojowego procesu transformacji politycznej w kierunku pluralistycznej demokracji na Kubie zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 96/697/WPZiB;

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte niedawno przez kubańskie grupy opozycyjne zawarte w dokumencie zatytułowanym „Unidad por la Libertad” (Jedność na rzecz Wolności); wzywa Komisję Europejską do przygotowania planu działań w celu rozpowszechnienia wśród Kubańczyków wymienionego dokumentu;
7. przypomina, że pojednanie i wzajemne zrozumienie musi uwzględniać wszystkich Kubańczyków gotowych w pokoju pracować na rzecz wolności, demokracji i zgody;
8. wzywa instytucje UE do kontynuowania dialogu ze społeczeństwem obywatelskim Kuby i do zaoferowania wsparcia dla pokojowych zmian na Kubie, poprzez instrumenty współpracy rozwojowej, w tym Europejska Inicjatywa na rzecz Demokracji i Praw Człowieka ⁽¹⁾;
9. przypomina pełną aktualność wspólnego stanowiska Rady 96/697/WPZiB i jego celów; głęboko ubolewa nad tym, że dotychczasowe wizyty wysokiego szczebla instytucji i państw członkowskich UE obejmowały spotkania z wszystkimi władzami reżimu kubańskiego, a nie uwzględniały spotkań bezpośrednio z przedstawicielami pokojowej opozycji, ani też z rodzinami więźniów politycznych;
10. potwierdza swą decyzję o wysłaniu oficjalnej delegacji Parlamentu Europejskiego na Kubę; nalega, aby władze kubańskie ponownie przemyślały swe stanowisko i zezwoliły na wjazd wymienionej delegacji;
11. nalega, aby kubańskie władze natychmiast zezwoliły Damom w Bieli na opuszczenie wyspy, taka by mogły przyjąć zaproszenie Parlamentu Europejskiego, oraz zobowiązuje przewodniczącego do podjęcia wszelkich możliwych kroków w celu zapewnienia, by laureaci mogli osobiście odbierać nagrodę im. Sacharowa;
12. ponawia zaproszenie dla Oswalda Payá Sardiñas, oraz domaga się, aby kubańskie władze zezwoliły mu na podróż do Europy w celu wystąpienia przez instytucjami Wspólnoty;
13. domaga się, aby kubańskie władze zezwoliły członkom opozycji politycznej, działaczom organizacji praw człowieka i wszystkim obywatelom na swobodne podróżowanie za granicę i swobodny powrót na Kubę;
14. zauważa, że Rada podjęła decyzję o zaproszeniu delegacji kubańskiej do Brukseli w celu wznowienia wszechstronnego i otwartego dialogu politycznego z kubańskimi władzami; ma nadzieję, że podczas tej wizyty Rada uwzględni w rozmowach z rządem kubańskim zaproszenia instytucji UE dla Dam w Bieli i dla Oswalda Payá Sardiñas, jak również zamiar Parlamentu wysłania delegacji na Kubę;
15. uważa za niesłychanie ważne, aby wszelkie nasilenie kontaktów politycznych i gospodarczych — w tym pomocy na rzecz rozwoju — między UE i Kubą, które może być rezultatem tak wszechstronnego i otwartego dialogu politycznego, było uzależnione od konkretnej i możliwej do sprawdzenia poprawy sytuacji praw człowieka dla wszystkich obywateli Kuby, poczynając od uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i więźniów sumienia;
16. potępia wszelką politykę dyskryminowania ze względu na płeć i represji w formie stosowanej do tej pory na Kubie oraz z zadowoleniem przyjmuje kampanie edukacyjne poświęcone zwalczaniu dyskryminacji ze względu na płeć, które są obecnie prowadzone przez Narodowe Centrum Wychowania Seksualnego na Kubie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 1).

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

17. przypomina, że kolejna ocena wspólnego stanowiska Rady odbędzie się w czerwcu 2008 r.;
18. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Zgromadzeniu EUROLAT, rządowi Kuby i Zgromadzeniu Narodowemu Władzy Ludowej oraz laureatom przyznawanej przez Parlament nagrody im. Sacharowa — Damom w Bieli i Oswaldowi Payá Sardiñas.

P6_TA(2007)0289

Etiopia

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie sytuacji w Etiopii

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie kryzysu powyborczego oraz poważnych przypadków naruszania praw człowieka, zwłaszcza rezolucję z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie sytuacji praw człowieka w Etiopii ⁽¹⁾, z dnia 13 października 2005 r. w sprawie sytuacji w Etiopii ⁽²⁾, z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji w Etiopii i nowego konfliktu przygranicznego ⁽³⁾, z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie Etiopii ⁽⁴⁾ i z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie strategii UE na rzecz Afryki: regionalne partnerstwo polityczne Unii Europejskiej na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju w Rogu Afryki ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 11 czerwca 2007 r. sąd etiopski uznał 38 ważnych opozycjonistów winnymi czynów zarzucanych im w związku z masowymi protestami po kontrowersyjnych wyborach sprzed dwóch lat, począwszy od „naruszenia porządku konstytucyjnego”, a na kwalifikowanej zdradzie stanu skończywszy,
- B. mając na uwadze, że wyroki mają zapaść w przyszłym miesiącu i że większość oskarżonych może zostać skazana na karę śmierci,
- C. mając na uwadze, że do osób uznanych winnymi zarzucanych czynów należy Przewodniczący Koalicji na rzecz Jedności i Demokracji Hailu Shawel, były Przewodniczący Rady Praw Człowieka w Etiopii (EHRCO) prof. Mesfin Woldemariam, specjalny wysłannik ONZ i były prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego dla Rwandy dr Yacob Hailemariam, burmistrz elekt Addis Abeby dr Birhanu Nega oraz była sędzia Birtukan Mideksa, a także mając na uwadze, że Amnesty International uznała wszystkie te osoby za więźniów sumienia,
- D. mając na uwadze, że 38 więźniów uznanych winnymi, z których wszyscy odmówili przyznania się do winy, należało do szacowanej na 30 000 grupy osób aresztowanych w czasie rządowych akcji przeciwko demonstrantom sprzeciwiającym się oszustwom i fałszowaniu przez rząd premiera Melesa Zenawiego wyników wyborów z 2005 r.,
- E. mając na uwadze, że komisja śledcza ustanowiona przez parlament etiopski z końcem listopada 2005 r. w celu zbadania aktów przemocy z czerwca i listopada 2005 r. uznała, że 193 cywilów zginęło, a 763 zostało rannych w wyniku działań rządowych sił bezpieczeństwa; mając na uwadze, że według sprawozdania komisji niektóre ofiary zginęły od pojedynczego strzału w głowę, a snajperzy celowali w niektórych przywódców opozycji; mając także na uwadze, że według sprawozdania protestujący byli nieuzbrojeni, a oddziały bezpieczeństwa użyły nieproporcjonalnych sił,

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, str. 495.

⁽²⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 116.

⁽³⁾ Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, str. 528.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0501.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0180.